



ВАРТОВА БАШТА

І Вісник Присутности Христа

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?“
„Надходить поразок, та ще ніч“ Іса. 21

WATCH TOWER AND HERALD OF CHRIST'S PRESENCE
(Ukrainian Edition)

Vol. III January 1st, 1926 No. 1

Року Божого 6054 Січень, 1, 1926

ЗМІСТ

Мир і добра воля	1
Господня краля за 1925 рік	3
Поворот Ап. Павла до Єрусалиму	10
Питання о сповіди	12
Вечір молитви і слова до розсажування	14
Щорічне бажання паломників	15
Цікаві листи	16

„Став же я неначе на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповідь на мою жалобу.“ — Аввакум 2:1.

© W.I.B.E.T.S.

СКАЛА ВІКІВ
щої підвалини ні
неможе заложити
вкуп за всіх

мі переполюх народів у заколоті, як зареве море та фімі [взбурені, невдоволені маси]. І смертять люде від страду на
того, що прийде на вселенну [на всіх людей]: сили бо небесні [церков] захитаться... Як побачите, що с- сяється,
що Царство Боже близько... Випростуйтесь і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наближилось викупленне ваше. Іме
ні: Маттея 24:33; Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

Сей журнал служить головню на се, аби подавати пояснення до св. Письма і поученя з него. Заложений (1884. р.) в англійській країні, сей журнал служить науку Ісуса Христа, він не тільки допомагає дітям Божим при студійованню св. Письма, але та-кож і всім людям, які люблять Божу правду. Сей журнал має свої конвенції, повідомляє о приході представителів Товариства так званих „пильгримів“ до конвенції.

Сей журнал так звані „Верійські лекції“ подають і пояснюють в приступний спосіб „ВИКЛАДИ СВ. ПИСЬМА,“ видані товариством, а дуже важливі всім тим, хто хоче досягнути почетний ступінь т. зв. „Вері Деї Міністер“ (В. Д. М. — V. D. M.), що є св. Слуга Слова Божого.

Сей журнал боронить головню сеї єдиної і правдивої підстави надії Християн, котру загально всі відкинули, іменно ВИКУП (Відкуплення) дозгоцінною кровю (смертю) „чоловіка Ісуса Христа, що дав себе на ВИКУП (як відповідну ціну) за всіх“ (1. Петра 1:18; 1. лист до Тимотея 2:6). Будуючи отже на тім певнім фундаменті: золото, срібло і дорогі каміня-жемчуги Слова Божого (1. до Коринтян 3:11-25; 2. Петра 1:5-11), дальшею цілею сего журналу є показати всім: яка є спільність тайни, котра була укрита в Бозі . . . , щоби тепер обявилася через Церкву всьма премудрість Божя — „котра в инших родах (Словах) не була обявлена синам людським так, як тепер є вона обявлена.“ — до Ефесян 3:5-10.

Сей журнал є незалежний від всяких партій, сект або віроісповідань, яких собі натворили люди; а старається кожде своє слово підпорядкувати у всім під волю в Христі, як учить сего св. Письмо. Дятого може сміло говорити і розбирати кожде слово, яке голосив Ісус, — відповідно до сего, як нам Бог уділить своєї мудрости порозуміти Його слово. Наше становище не є догматичне, але певне; бо що знаємо, се твердимо, маючи сильну віру в Божі обітниця, які є певні. Ми є як ті слуги, котрі виконуємо Його службу; дятого рішенє наше, що має бути поміщене в сім журналі а що ні залежить від сего, як ми розуміємо Його волю, науку Його слова, аби скріпляти Його людей в ласці Божій і в знаню. Тому не тільки просимо наших читачів, але домагаємось від них, аби досліджували кожде написанє тут слово при помочу неомильного слова Божого, і тому для лекшого провіреня наводимо звичайно голос і стих з Пророків і Апостолів.

СВ. ПИСЬМО ВИРАЗНО І ЯСНО УЧИТЬ НАС:

ЩО ЦЕРКВА — се „храм живого Бога,“ се особливше „діло рук Його;“ що будова її відбувалася через цілий Євангельський вік, — се є від часу, як Ісус Христос стався Відкупителем цілого світа і Угольним каменем сего храму. Через сей то храм, скоро буде він докінчений. Бог зішле благословенне на „всіх людей“ і тоді вони будуть мати приступ до Него. — 1. до Коринтян 3:16-17; до Ефесян 2:20, 22; 1. Мойсея 28:4; до Галат 3:29.

Що хто в тім часі увірить в ЖЕРТВУ ХРИСТА ЗА ГРІХ і посвятиться Йому, сего буде Він неначе обтісовати, допасовувати і вигладжувати, а скоро буде готовий і докінчений остатний з тих „живих камінів“ з „вибраних і дорогих,“ тоді великий Майстер-Учитель згромадить їх разом при пернім воскресеню. Тоді ся Церква буде наповнена Його славою і станеться місцем стріч між Богом а людьми через цілих тисяч літ. — Озкрите 15:5-8.

Що підставою надії так для Церкви, як і для світа є се, що Ісус Христос з ласки Божої пожив смерти за „всіх,“ стався „жучком за всіх“ і, що Він буде „правдивим світлом, що просвічає КОЖДОГО ЧОЛОВІКА, що приходить на світ“ у „властивім на се часі.“ — до Жидів 2:9; Йоан 1:9; до Тимотея 2:5, 6.

Що надією Церкви є, що вона буде такою, яким є її Господь, буде „бачити Його таким, яким Він є.“ буде „учасником Божої грироди“ і буде мати участь в Його славі, як Його співнаслідник. — 1 Йоана 3:2; Йоан 17:24; до Рим. 8:17; 2 Петра 1:4.

Що в теперішнім часі Церква, святі мають себе видосконалити, усовершити до служби в будучности; мають розвинути в собі всяку ласку: бути свічками Божими перед світом і приготувати себе на царів і священників в будучих віках. — до Ефесян 4:12; Маттій 24:14; Озкрите 1:6; 20:6.

Що всі діла світа лежить в благословеннях, о котрих довідаються і отримають всі діла через Царство Христа, що буде тривати тисяч літ. Всі, що схотять бути послухні законам і їх виконати, отримають з рук свого Відкупителя і прославленої Церкви все те, що Адам утратив, а всі уперті в злім і неправні будуть ЗНИЩЕНІ. — Діяння св. Апостолів 3:19-23; Ісаія 35.

WARTOWA BASHTA

Published by WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY,
18 Concord Street, Brooklyn, N. Y.

Yearly Subscription Price: United States, \$1.00; Canada and Miscellaneous Foreign, \$1.50.

Entered as second-class matter February 14, 1924, at the postoffice at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

(Сей журнал виходить в кількох мовах)

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМІТЕТ: Сей журнал виходить під надзором комітету, в склад котрого входять: J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh, J. Hemery, C. E. Stewart, R. H. Barber. Кожний артикул уміщений в англійським журналі читає і одобряє найменше трьох його членів.

Передплату в Сполучених Державах Америки можна посилати Моні ордерами або через Експрес компанію або банковими дрефтами. З Канади і прочих країв треба посилати передплату Міжнародним поштовим переказом.

ПЕРЕДПЛАТА за Вартову Башту на рік виносить: в Сполучених Державах \$1.00, для Канади \$1.50; для Галичини і Волиня 4 золоті пол.; для Чехо-Слованії 30 корон; для Буковини 100 левів; для Франції 17 франків; для Бразилії 10 мільрейсів; для Аргентини 3 пеза. Грошеві моні ордери адресувати тільки так: The Watch Tower 18 Concord St., Brooklyn, N. Y.

УВАГА ДЛЯ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ! В нас є такий звичай, що не вислаємо спеціального повідомлення, що отримано належитість ані не повідомляємо, що передплата скінчилася, тільки зазначаємо се побіч адреси.

Для бідних, що не можуть заплатити за наш журнал, а хочуть його читати, вислаємо даром, если о се попросять.

Сей журнал виходить раз в місяць. Поодинокє число стоить 10 центів, куртом 3 центів.

Увага: Проситсья всіх братів звернути бачну увагу на передплату Вартової Башти, як для себе, так і для братів в старім краї.

Повідомляється всіх Братів, як в Америці, так і Канаді, що в справі висилки книжок до старого краю, проситсья удавати впрост до нас, звідкіля всі старокраєві справи будуть поладжені. Се зазначаємо тому, щоби уленшити і зменшити непотрібні видатки, які брати будуть при сім видавати, а се тому, що в Європі маємо на складі всі книжки нашого видання, які для Європи будуть висилані звідтам.

Подаємо братам до відома, що маємо на складі 10 річників „ВАРТОВОЇ БАШТИ“ оправлених в одну книжку. Ціна \$2.00

З 1924 р. маємо в запасі ще такі числа: За лютий —10; марець—30; май—6; червень—50; липень—40; серпень—40; вересень—4. За 1925 рік можна набути тільки такі числа окремо: Марець—100; май—100, червень—10; липень—100; серпень—20, вересень—10; жовтень—100; листопад—100; грудень—200. Подані числа вказують, кілько чисел маємо на складі. За тиж браття мають надзвичайний привілей дати замовленнє на вислання сих чисел до краю всім голодним Слова правди.

Кожний з братів вишлєть тільки одно число до краю, як свідочтво о найбільшакочимєся царстві, не забувайте на се, що час і хвиля найдогідніша. — Ануж до праці.

СТАРОКРАЄВНИМ БРАТАМ під увагу: Щоби уникнути непотрібних видатків подаємо, що Біблії, меншіє і більшого формату можна набути у Львові під адресою:

„Southern Trade“, Pl. Bernadynski 17, Lwow, Polska. Зазначаємо, що зі сєю фірмою не маємо нічого спільного, тільки, що там можна набути найдешевше Біблії, ніж звідки инде.

Біблії можна набути також і в філії М.Т.Д.В. у Варшаві: M. S. B. P. S., Skrzyńska Poczta 248, Warszawa, Poland.

ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА І ВАРТОВА БАШТА

Рік III.

Січень-January, 1, 1926

№ 1.

Мир і добра воля

„Слава на висоті Богу, а на землі мир, між людьми благо-волення.” — Лука 2:14.

Було се в осени в ночі, більше як 19 соток літ, як громадка ангелів прилинула з небес і станула над маленьким містечком Вєфлєсом. Незалеко Вєфлєсаму на полях сторожили пастирі свої стада овець. І се зягав Господень станув перед ними і велика ясність осіяла їх, і вони, побачивши се, налякались великим страхом. Щоби успокоїти їх ангел промовив до них: „Не біійтесь, бо се звіщаю вам велику радість, котра буде всім людям. Бо народився вам сьогодні Спас, що значить (по грецьки) Христос, (по жидівськи) Мессія, Господь. (Лука 2: 10-14). Сих ангелів післяв сам предвічний Бог Єгова.

Деять місяців перед тим Божий Син, Логос, опустив небесні двори, змінивши за силою свого Отця своєю духову природу на людську природу, щоби стати Спасителем світа. А тепер ангел звістив пастирям, що народився Спаситель. І сказавши се, зявилося сейчас множество ангелів і стали співати: „Слава на висоті Богу, а на землі мир, між людьми благо-волення.” Ніколи перед тим люде не чули такої гарної пісні, та люде не розуміли ясно її значіння. Сею піснею ангели висказували пророцтво. І тепер надходить час, коли люде мають порозуміти, що ангели хотіли сказати.

Пророцтво се предсказаннє будучих подій. Звичайно його не можна порозуміти в тім часі, як буває дане. В назначенім Богом часі мають його порозуміти люде, котрих серця є всеціло віддані Господєви.

Се пророцтво говорить о трьох важних річах: 1) о честі і славі Бога Єгови; 2) о мирі на землі; 3) о добрій волі між людьми і зглядом людей. На кожній мові і в кожнім язичі мільйони людей читало се пророцтво, але мало з них розуміли його, а ще менше число з них отримали з того користь. Щасливі сі, що чують і розуміють й ідуть за ним.

Христові Апостоли проповідували мир і спасеннє, і богато людей чуло се і хвалилися, що вірують в се. Почавши від 800 року по Христі навіть держави проголєсили себе християнськими державами. Кожного року на Рождество Христа кожний священник мав проповідь о мирі; і люде оказували собі певного рода жичливість, посилаючи один одному різні дарунки, головню речині і знакомим, від котрих сподівались також отримати подарунки. Деякі великі богачі перед Рождеством Христа давали і бідним деякі подарунки, але в більшій мірі тому, щоби сам похвалитися перед людьми. На той час увільняли деяких вязнів з вязниць; а священники з

свої сторони масенькими словами старалися зворушити серця людей, щоби витягнути з їх кишень як найбільше гроша. Христове Рождество давало нагоду до показання гіпокрїзї. І зовсім не віддавано Богу ні честі ні слави його іменн; ні всі вони не могли дати миру людям, ані не навчили тим, щоби між людьми була взаїмна добра воля.

Тільки сім літ тому, як так звані християнські держави перестали на хвилю взаїмно мордувати себе як розійнялись хмари диму, а на побоевищах осталося кілька мільйонів трупів молодців. Та від сього часу не йде до лучшого а до гіршого. Мільйони вдів та сиріт оплакують смерть своїх дорогих осіб, котрі упали на війні ізза ворожнечї між людьми. Від часу сеї війни ненависть між людьми взросла до неімовірних границь, а священники, що кажуть, що зєстунують самого Христа, перебирають всякі міри.

Всі так звані християнські держави пригтовляються до ще страннійшої і більше завзятїйшої війни як перед тим. На небозводі показуються чочні хмари. Кожда держава буде що раз то нові аеропляни, узброєні в канони і приряди, що несуть бомби із труючими газами і заразливї бакцилі, що мають ширити смерть і слабїсть. Людська злоба вже не ограничується тепер до самого війська, а має на думці нищити всіх і вся. Немощні старці і жінки, каліки, і хорі люде, маленькі діти все те має тепер впасти жертвою новїтної війни. Від тепер вже не будуть убивати самих жєвнїрів на побоевищу, а цілі міста зі всіма їх жителями будуть на протязі кількох годин цілковито знищені.

В кожній державі люде обтяжені великими державними податками, котрі майже в цілости йдуть на військо і на зброєннє. Помимо тих всіх пригтовань до війни правлячі сфери ще мають відвагу говорити людям, що до війни не прийде, а се тільки так для забезьки держави. А духовенство всіх тих держав підпірає все те і каже також, що війни вже не буде, бо Ліга Держав не допустить до сього.

Колїсь пророк Еремїя під Божим впливом предсказував ізраїльському народови, що на нього спаде велике нещастє. Але духовенство тодішнього часу, що було фальшивими пророками, говорило людям, що таке нещастє не прийде, що ніяка небезпека не грозить від ворогів. О них говорить Божє Слово, що вони говорили ложь. І тому, що були лєжачі пророками і говорили людям неправду, Бог учинив так, що були побиті. —

Еремія 28:1-17; 14:14; 23:25. — Духовність сьогоднішнього часу, подібне цілком до тамтих.

Що страшне і велике горе надходить на світ, сього ніхто не годен заперечити й нема такої сили на землі, щоби могла його відвернути. Хто говорить, що Літа Держав може запровадити мир і усунути надходяче горе, сей подібний до фальшивих пророків з часів пророка Еремії; їх судьба вже давно предсказана. (Еремія 25:28-37) Апостол показує нам, що те що спіткало ізраїльський нарід було тільки тінею, що спіткає ціле т. зв. „Християнство.” Що страшна судьба, яка спіткала сей нарід, є тільки незначною річю в порівнянню до сього, що спіткає верховодячі круги в царстві сатани. Сьогодні світ стоїть на порозі такого горя, якого еще ніколи не зазнав.

З Рождеством Ісуса не прийшов мир на землю, ані також від тоді аж до наших часів, ще не було такого часу, щоб коли панував на світі мир. Всі проповіді попів, які вони проповідали в імені Ісуса, не принесли миру. Ісус говорячи до учеників сказав таке: „Чи ви думаєте, що я прийшов дати мир на землі? Ні кажу вам, а розділення. Бо буде від сьогодні пятеро в одній хаті розділених, троє проти двох, і двоє проти трох.” (Лука 12:51, 52) Сими словами Ісус хотів сказати, що хто вчує і послухає його науки, буде погорджуваний і зневажуваний другими, і що в такій хаті де є таке розділення, буде неспокій. І так по правді все було. Правда Божа, правда о його великій пляні викликала розділення в многих домах.

А на иншій місці Ісус сказав: „Будете чути про війни і чутки воєнні; гледіть, не тривожтесь; бо мусить те все статись та се ще не кінець.” (Мат. 24:6) І так справді було через цілий євангельський вік. А говорячи о кінці віка, Ісус сказав: „Бо встане нарід на нарід і царство на царство, і буде голод і помір і землетрясення по місцях. Та все те початок горя.” — Мат 24:7, 8.

БОГ МИРА

Між словами ангелів, які вони співали, а словами Ісуса Христа, здається як би не було гармонії. Чи одні слова можуть перечити другим? Ангелів послав Бог і вони тільки повторили слова Божі. Ісус Христос, Божий Син наділений силою і властю, заступав Бога Гову і в його імені оповів о його пляні. Бог є послідовний і не може собі перечити. „Бо Бог не є Богом безладу-незгоди, а мира.” (1. до Коринтян 14:33). Якже можна погодити слова сказані ангелами при рождестві Ісуса зі словами сказаними Ісусом до своїх учеників? Ісус говорив о обставинах, які були і які мали панувати через якийсь час на світі через роботу сатани. Слова-ж ангелів предсказували, що Бог в своїм часі осягне свій плян і запровадить на землі мир і добру волю між людьми. Але заким буде мир і добра воля між людьми, Боже імя мусить бути в чести. Заким може прийти мир, Ісус. як великий виконавець Божої волі мусить наперед боротись о сей мир.

Війни і всякі нещастя на землі є по причині всякого злого впливу диявола сатани. Також і люде відвічають за се, бо не слухають Божого закону. Головно управляючі сфери є дуже відвічальні, бо вони легковажать собі Бога і зневажають його імя. Всі люде згрішили і далеко ім до праведности. Божий пророк зі жалем накликавав: „Ой, коли-б ти вважав на мої поведіння-закони, тоді мир твій і лад розливавсь би, як широка ріка, а справедливність твоя, як філі на морю. І насіння твого було-б, як піску, а пагонців, як ріні; а імя твоє в мене во віки не щезло-б — не зникло-б... А безбожним нема упокою-мира, говорить Господь.” — Ісаїя 48:18,19,22.

Нещастя на землі є по причині, що сотворіння не слухали Бога, так ангели, як люде, і тим зневажали імя Боже. Сей їх непослух і опір мусить бути знищений, а імя Боже мусить мати належну честь наперед, аж тоді прийде вічний мир і добра воля між людьми.

Від самого початку сотворення чоловіка на землі Бог хотів, щоби земля була частю його всесвітнього миру і доброї волі. Він сотворив чоловіка на свій образ і подобу, і дав йому царствувати над всіми річами, що були на землі. Бог заключив угоду з чоловіком, що він може панувати над землею, але тільки в гармонії з його волею і законом. Та Адам за підступом сатани переступив закон. „А вони, так само, як Адам поламали вмову зі мною, і зрадили мене.” — Осія 6:7.

Бог сотворив чоловіка совершенним і наділив його здібностями, щоб міг словнити совершенний Божий закон. Щоби випробувати вірність Адама, Бог поставив йому одно услівє, щоб не їв певних овочів в Едені. Сей город був Божий город, і він міг так з ним робити, як уважав за найліпше. Не їсти певних овочів се була мала річ, якої словнення Бог вимагав від Адама. Він мав управляти сей город і міг споживати овочі його, але так, як Бог сказав. Нема сумніву, що Бог хотів, щоби Адам у своїм часі міг споживати всі овочі раю, але заким той час міг прийти він дав розказ кажучи: „З усякого дерева в саду-раю можна тобі до вподоби їсти; але з того дерева, що дає знатте доброго і лихого, з того не будеш важитись їсти; а то вмреш напевно того дня, як скоштуєш з него.” (1. Мойсея 2:16, 17) Адам хотів ділати скорше, як Бог і тому стягнув на себе нещастє. Від сього часу, кожний, що хоче випередити Бога, стягає на себе нещастє.

Маючи силу і власть залюднити землю своїми дітьми, Адам і Ева були би мали чудову родину; всі були би жили в мирі і в гаразді, в щастю і у всіх була би добра воля один до одного. Їх щастє і радість не знали би границь. Та хотий Адам і Ева були совершенні в своїм організмі, то однак, що до практичного життя, вони були немов діти. Вони ще не знали ніяких досвідчень. Вони були сотворені совершенними і дано їм мешкати в совершенім городі-раю.

Щоби навчити Адама й його дітей, яка є справедлива Божа дорога, щоб вони спізнали на собі, які страшні наслідки того, если-б були непослушні і важились переступити його закон, Бог дозволив Люцифрови кусити їх, він був наче їх учителем. Будучи духовною істотою великої сили і світла, він однак був невидимий для чоло-

віка. Але він міг уживати видимих річей, і через них промовляти до чоловіка; як се він і учинив. До сього найлучше надавався вуж.

Люцифер, котрого імя означає „світлоносець,” був честолюбивий. В серці своєму він забажав бути рівним Богу, *„би йому люте віддавали таку честь, як віддавали Богу. Щоби се осягнути, він пустився на хитрощі і звів Еву, котра стала невірною Богу, а з нею і її чоловік Адам. Обидвое згіршили. В наслідок сього наші перші радичі стратили свій совершенний дім, стратили право до життя і приязнь з Богом.*

Почавши від тоді аж до сьогодні на землі вже не було правдивого мира. „Праотець твій согрівив, тай посередники твої відступили від мене.” (Ісаїя 23:27) „Всі согрішили.” (до Римлян 5:12) А Люцифер, світлоносець, стався сатаною, дияволом, князем темноти. Через се він заложив своє царство, котре все противилось Божій волі. Воно складається із упавших людей й ангелів.

Змій — се одно з імен сатани. Бог сказав, що почавши від Едену, аж до кінця буде всегда ворожнеча між змієм, а його насіннем з одної сторони, а всіма тими, що схотять бути в єдності з Богом з другої сторони. (1 Мой. 3:15.. Від тоді аж доси сатана всегда ворогував з тими, що тримали сторону з Богом і старалися почитати Його святе імя. З сего слідує, що хто служить Богу, сей мусить бути проти царства сатани і не може симпатизувати з ним, ані мати якої участі в нім.

Ніхто не може попірати організації диявола, або симпатично відноситися до неї, і рівночасно бути вірним Богу, або мати від Нього похвалу. А сею організацією є „світ.” Слово „світ” не означає тільки забави і вигідне життя, як то попи нераз представляють, але означає дотеперішні порядки на світі, так політичні, торговельні як і церковні, головно сі верховодячі круги, котрі рядять людьми, гнетуть їх позбавляючи прав і привілеїв, які їм належаться. Много з них, що представлялись перед людьми за Божих заступників і за заступників Його Сина, були і є в дієности заступниками сего світа, котрого богом або царем є сам сатана.

Одначе почавши від Едени аж до наших часів Бог все мав своїх людей на землі, котрі були йому вірні й так служили як могли. Кожного такого сатана радий був знищити, як би був міг. Але над такими Бог респостирав свою опіку і не дозволяв їм чого злого заподіяти, кажучи: „Не доторкайтесь моїх помазанників.” — Псал 105:15.

Бог через своїх пророків предсказав цілковитий упадок царства сатани і заложенне Свого царства, вічного миру на земі. Деякі пророки подали видінне сього блаженного часу, і старалися спізнати, як і в який час прийде се на світ; але не розуміли. (1 Петра 1:10-12) Авраам вірою бачив сей день, коли князь мира стане царствувати і благословити людей, і побачувши се зрадувався.” — Йоан 8:5,6.

Ш і л ь о г, се одно із імен великого Мессії, Божого Помазанника, і означає миролюбивий. Яков під впливом Святого Божого духа сказав: „В Юди не похитнеться бер-

до між коліними, аж мир повстане в людях, аж прийде Ш і л ь о г, і до него зберуться народи.” (4. Мой. 49:10, єврейський текст) На кілька сот літ перед тим заким прийшов на світ сей миролюбивий, пророк, як би стоячи у яслах в стаєнці в Вефлєсмі, казав: „Бо хлопятко народилось нам — син даний нам; власть на раменах його, і дадуть йому імя: Дивний, Порадник, Бог кріпкий, Отець будущего віку, Кн я з ь м и р а.” — Ісаїя 9:6, 7.

Послушні Божі ангели злинули з небес і оповістили радісну вість убогим пастирям, що народився Ісус, Спас світа. Сі ангели певно мусили знати що Божим наміром є принести мир на землю і благоволенне між людьми.. І ось прийшла одна з найбільших подій на світі. Множество небесних ангелів злинуло на землю. Що за радість і щастє звістити нещасним людям, що буде мир й благоволенне між ними. Сі ангели тільки сповнили Божу волю. Вони хотая отримали від Бога власть принести людям сю радісну вість, однак не знали, коли се станеться. Сему ніхто не може заперечити, бо так сказав сам Христос (Мат. 24:36) Та вони радувалися, що можуть сповнити Божу волю. Так само радується кождий, хто сповняє свій обовязок і є послушний Богу.

Сей святий хлопець виріс на мушину і став сповняти Богом поручену йому службу. Чи міг він бути в згоді зі сатаною, з сим ошуканцем і гнобителем людей? Сатана, як бог сього злого віку предложив, щоби Христос з ним спільно працював, і за се обіцяв йому панованє над світом. Та Ісус відкинув таку проповідію: (Лука 4:6-8) Божий Син не хотів датись ошукати й пійти за підхлібством або за пустою людською славою. Подібно спокушував сатана духовенство й воно пішло за його спокусами й упало. Ісус прийшов на землю, щоб прославити імя свого Отця і сповнити Його волю. Він прийшов знищити царство сатани й його злі діла, і аж відтак запровадити мир на землі в Богом назначенім часі. — 1. Йоана 3:8.

Міг би хтось спитати: Чому Ісус не знищив сатани і не заложив Божого царства сейчас? Він міг се учинити, але се не принесло би миру на землю, ані доброї волі між людьми. Людський рід був тоді дуже зіпсутий через гріх і через діла сатани. Бог в своїй любові постановив, щоб людський рід був наперед відкуплений, а опісля було заложено царство справедливости, та була дана людям сприяюча нагода повернути до первісного стану; і аж тоді сатана мав бути знищений.

Щоби виконати Божу волю то треба було для Ісуса статись чоловіком і умерти, щоби своєю смертю міг знищити сього, котрий мав власть (державу) смерти; іменно сатану. (до Жидів 2:14.) Совершенний чоловік согрівив і совершенний чоловік мусів добровільно умерти, а щоби Адам міг законно бути звільнений від засуду смерти, і щоби його потомки могли мати з того користь.

Сатана і упавші ангели старалися знищити Ісуса, щоб могли мати необмежну контролю над людьми. Если би сатана і князі його царства розуміли були, який був Божий плян, вони не були-б розпняли нашого Спаса Ісуса, бо се попусвало-б їх злобні пляни. (1 до Коринтян 2:8)

Бог дозволив, щоби сатана в своїй злобі дійшов аж до останніх границь і убив Ісуса; а Бог воскресивши Ісуса, показав, що його злий учинок прославив Його ім'я. — до Римлян 14:9.

Божею волею було, щоби Ісус умер. Тому Ісус не прийшов, щоби Йому служили, але щоби дати своє життя за весь людський рід, щоби він міг жити. (Мат. 20:28; Йоан 10:10) Коли Бог воскресив свого возлюбленого Сина з мертвих, Він вивисив Його понад всіх ангелів і дав Йому ім'я понад всяке ім'я, щоб в своїм часі поклонилось Йому всяке коліно, і кожний язик визнав, що Ісус є Мессією або Христом на славу Божу. Все, що Ісус ділав на землі було на Божу славу. Все, що буде ділати в будучности, буде ділати на славу свого Отця. Ісус Христос побідивши смерть і гріб, зістав піднесений на найвище місце в небі і отримав від Бога приказ усіти по правиці Єгови, аж Він положить всіх Його ворогів Йому піднізком. (Псалм 110:1) Се мусить бути наперед зроблене, заким може бути на землі мир і добра воля між людьми.

В МІЖЧАСІ

За минувших 18 століть Бог не старався повернути світ, як сього навчають попи по церквах. Але Він за сей час вибрав собі зміж народів „людей для свого імени,” котрі враз з Ісусом мають виконати Його велике діло. (Діяння Ап. 15:14-18; до Римлян 8:16, 17) Тими є сі, що вірують в жертву Ісуса і посвячуються всеціло чинити у всім Божу волю. Таким наш Спас казав молитись: „Нехай прийде царство Твоє, нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі.” Ані правдиві ученики, ані сі, котрі називають себе такими, не отримали від Ісуса розказу, щоби закладали царство Боже, але мали ждати, аж прийде Спаситель Ісус і Він в своїм часі сповнить своє діло. Попи-духовенство хотіло випередити Бога і заложити царство перед часом.

В часі сего вибору членів сеї царської небесної родини не було на землі миру, а навпаки. Війни, незадоволення революції і всяке нещасте; а всі вірні послідувателі Ісуса були гнетені і терпіли від сатани. Він ненавидить правди, а так само і ненавидить всіх тих, що люблять правду, і тому бунтує проти них всіх своїх слуг. Так отже слова Ісуса сповнилися: „Чи думаете, що я прийшов принести на землю мир? Ні, кажу вам, а розділення.” — Лука 12:51.

Богато, що проповідало в імені Христа і називали себе Його послідувателями не будуть в Його царстві. „Не кожний, що говорить до мене Господи, Господи, увійде в небесне царство, а той хто чинить волю мого Отця, що на небі. (Мат 7:21) Божею волею є, щоб хто хоче бути з Христом в Його царстві, сей мусить йти Його слідами (1 Петра 2:21) Богато, що називає себе Його послідувателями, не сповнило сего. Коли Ісус був на землі, Він не мішався до політики сього світа. Він сказав: „Царство мое не є від світа сього. Коли би із сього світа було мое царство, слуги мої воювали-б, щоб не видано мене Юдеям.” (Йоан 18:36) Чому Він таке казав? Бо

сатана є богом сього світа, котрий рядить і управляє справами держав сього світа. — 2 до Коринтян 4:3, 6; Йоана 12:31.

Так католицьке як протестанське духовенство, котре називало себе Христовими заступниками, замість брати собі приклад із Нього і йти Його слідами, сказало собі: „Ми самі при помочи царів і богачів заложимо Боже царство на землі. Вони не тільки, що не пішли слідами Ісуса, але ще погордили виразними Божими словами: „Хороніть себе непорочними від сього світа.” (Яков 1:27) Але противно вони ділами і словами сказали: Ми мусимо брати участь в світі і підчинити світ нашій церкві і повернути його. Ми мусимо жити в приятні з сям світом. „Ви перелюбники і перелюбниці, хиба не знаєте, що любов світа сього є ворогом Бога.”? (Яков 4:4) Ісус не тільки що не мішався в справи сього світа, але він навіть відмовився реформувати його.

Духовенство переочило сю виразну пересторогу, й старалося зреформувати світ по своїм поглядам. Наприклад, запровадило в Америці прогибцію, котра дійности є насмішкою з неї і стала причиною до ще більшого зла в краю. Кожний, що посвятився сповняти у всім Божу волю, повинен йти слідом Христа і держатись непорочним від сього світа. Бо для Християнина попірати сей світ, або відноситись до нього симпатично, значить те саме, що мати п'яно звіря на руці або чолі. Тому кожний правдивий Християнин повинен держатись здалека від теперішних порядків сього світа, щоб міг бути вірним і правдивим свідком, що Єгова є Богом, що Ісус є Царем царів і Паном панів, і що тільки небесне царство може вилічити людей з їх нещастя і запровадити вічний мир і добру волю між людьми.

Надійшов великий і предивний час. Спаситель, Ісус, Цар слави так, як обіцяв і відповідно до Божого плану повернув і є невидимо присутний на землі. Чому на світі панує такий заколот? Чому з 1914 р прийшла така велика війна? Бо з сям роком скінчилися Часи Поган, і надійшов час на усунення царства сатани. Надійшов час для Того, що має право панувати, час для Царя мира в правді і справедливості. Тоді то Спаситель Ісус переняв в руки свою владу і почав усувати царство неправди і несправедливості. Тому народи будучи під контролею сатани, розгнівалися (Одкр 11:17,18) Так отже пророцтво висказане ангелами, почало щойно виповнюватись 1914 р., імено, що люде повинні перед усім прославляти Бога.

ЙОГО ІМ'Я

Духовенство каже, що воно заступає Бога. Однак воно не тільки, що занедбало прославляти Його ім'я, але ще зневажало. Злучившись з провідниками царства сатани стало гнути свої голови перед ними, і тепер мусить враз з ними випити, що наварили, аж до дна. Бо тепер надійшов час, коли Бог виляє свій гнів на земські царства, котрі під контролею сатани. — Одкр. 11:18.

Світ, а головню правлячі сфери сього світа усунули ім'я Бога на бік. Та тепер надійшов час, коли Бог хоче мати, щоб Його ім'я мало значіння на землі. Сього до-

конає Він своєю правдею, се значить, через свого вселюбленого Сина Ісуса Христа. Бог сказав Йому: „Ти є священник по вік, по чину Мелхиседека. (Псал. 110:4) Се значить, що Ісус Христос, Цар слави, є виконавцем Божого пляну. До свого возлюбленого Сина, котрий через минувші століття ждав властивого Богом назначеного часу, тепер небесний Отець так промовляє: „Царюй серед ворогів твоїх. (Псал. 110:2) Желізним жезлом розібьш їх, як череповину поторощиш їх.” — Псальма 2:9.

Тепер сатана і його слуги збирають свої сили до великої боротьби. Та се є боротьба Бога вселержителя. (Одкритте 16:13-16) „Сонце обернеться в темряву, а місяць у кров перед тим, заким настане Господень день, великий і страшний.” — (Йоїль 2:31) В сій боротьбі Господь Бог покаже своє ім'я, і всі народи і держави спізнають, що Єгова є Богом і тоді вони оцінять лісню яку співали ангели: „Слава на висоті Богу, а на землі мир.” „Вгамуйтеся і спізнайте, що я Бог. Я вознесуся між народами вознесуся на землі.” — Псальма 46:10

МИР НА ЗЕМЛІ

На землі не може бути миру так довго, як довго Сатана контролює справами світа. Та сатана бачить, що його пануванню надійшов кінець. (Одкр. 12:12) Давнішими часами він уживав, як своє оруддє „римського звіря, а сьогодні уживає інших средств, Ліги Держав. Та „Господь, що сидить на небесах сміється і ругається над ними.” (Псальма 2:4) Не будемо дивуватися, ести в недалекій будуччині почуємо еше сильніше, як цеси: „Мир і безпечність, тоді нагло на них настигне погібіль.” — 1 до Солунян 5:3.

Ніяка сила хіба Божа може відвернути тепер сей страшний Армагедон, але Він не зділає сього. Організація сатани мусить упасти і зробити місце царству правди і справедливости. Пророк описуючи сей страшний Господень день, порівнує його до моря, що раз підноситься другий раз паде низько, так царство сатани буде пінитись перед своїм упадком: „Кидає ними під небо, провалює їх в безодню, в біді мліє їх душа. Мотаються, хляються, як паний чоловік, поникла вся їх мудрість. Він перемінює бурю на тишину, і філі втихомирились.” — Псальма 107:26-28.

Надходячі великі нещасття так упокорять людські серця, що вони будуть кричати і голосити до Господа, і Він вислухає їх, і заведе мир, вічний мир на землі. „Він смирить брань, Він еладе кінець війнам аж до кінців землі; Він ломить лука, торощить спису, палить огнем колесниці, босві вози.” (Псальма 46:9) Ісус сказав, що се буде останнє горе, і не буде вже більше. Тоді буде заложене Боже царство, „де не буде народ на народ підносити меча, та й не буде вчитись більше воювати.” Тоді буде панувати Цар мира і маючи власть на своїх раменах, сему миру не буде кінця. Тоді народи будуть жити в мирі і будуть радуватись. — Ісаїя 55:12.

ДОБРА ВОЛЯ

Коли Ісус прийшов в перший раз на землю, тоді між

людьми не було доброї волі. Такий самий стан панує тепер. Самолюбство опанувало всіма людьми. Самолюбство противиться добрій волі. Мати добру волю — значиться бажати другому добра, щастя, спокою, гаразду; — значиться старатися із щирости ділати другому добре і бажати йому, щоб йому було добре.

Торговля, промисл, політика і церква сьогоднішнього часу є надзвичайно самолюбні. Купці і торговщики здрають народ, що їм вдається. Кождь політична партія дбає тільки про себе а на народ зовсім не оглядається. Духовенство учить фальшивих наук і в потребі обдира бідного чоловіка останнього цента. Духовенство получилося з верховодячими властями і тримає народ у ярмі, та своїми учинками відбирає йому віру в Бога. Сі три елементи сьогодні управляють світом; вони то є тими слугами і підпорами царства сатани. Вони не є причиною добра а зла. Вони причиною, що хлібодавці і робітники ошукують себе взаімно. Вони причиною, що урядники допускаються надужити і крадежий. Вони причиною, що на світі так багато борб, спорів, ненависти і злої волі один до одного.

Чи-ж нема взагалі сьогодні людей, щоб мали добру волю один до одного? Так, є, але таких є дуже мале число. Хто правдиво посвятився Богу й є Його дитиною такий мусить бути доброї волі, бо инакше Бог не буде його любити. Він уважає для себе за щастє, если може робити кому добре, а головно „домівникам віри.” Маючи Христового духа, він тішиться, если може добре робити для когось. Та диявол не любить такогo. Є вправді деякі посвятивші себе брати, що хотять служити Богу, але бояться виступити публично і признатись, що вони Господні. Міліони є таких, що мають чесне бажаннє бачити мир, гаразд і щастє між людьми, але не знають як мають поступати, щоб такий мир осягнути.

Тепер як раз надійшов для таких людей відповідний час, щоби підняли Господній прапор, та потішили і покріпили тих, що шукують правдивої дороги. Наш цар є вже присутний і переняв в свої руки власть і став усувати царство сатани. Тому Господні люде мусять вибрати, або одну, або другу сторону, або добро або зло. Велика битва Армагедону зближається. Хто є чесного серця, хто має в собі добру волю до другого, сей повинен пізнати Божий плян і вибрати до того відповідну дорогу. Всі посвятивші себе Богу мають обовязок показувати другому дорогу до царства, вибазати людям їх блудні науки, яких їх навчили і допомочи їм побачити дорогу, що веде до праведности і до святости. Люде мусять навчитись, що значить правда і справедливість і праведність, але вони до сього не дійдуть, если їм не поможеться. Коли присуди, повеління, заповіді Божі, будуть на землі, тоді живущі на світі навчаться справедливости. — Ісаїя 26:9.

Пророцтво, яке висказали ангели в часі рождества Ісуса, починає, щойно тепер виявляти. Найперша річ мусить бути ім'я Боже в чести і славі. Се станеться в часі горя, яке зближається. Опісля прийде вічний мир,

а се станеться, коли сатана буде зв'язаний. Тоді також прийде добра воля між людьми. Щастям правдивого Християнина є що може тепер видіти Божий порядок, користати з сього і стати по стороні Господа, маючи всегда на пам'яті Божі слова: „Ви мої свідки, що я Бог.“ Правдивий Християнин мусить навчитися бути правдивим і вірним Господнім свідком. Такого важного часу, як тепер не було ніколи.

Правдивий Християнин не може симпатизувати, або

мати участь в царстві сатани. Як Божий представитель він має потішати засумованих і показувати їм на Божу організацію Сион з котрого прийде Спаситель. Дякувати Богу, що день спасення вже близький, в котрім то не тільки, що Церква увійде до радості, але й народ буде міг бачити дещо із благословенств, які Бог приготував для них, і котрі зістали куплені дорогоцінною кров'ю Його Сина, котрого рождество ангели давно, давно вже звістили.

Господня праця за 1925 рік

„Загомонить голос сторожів твоїх — піднімуть голос і всі разом радісно воскликнуть; бо своїми побачать очима, що Господь у Сион вертає.“ — Ісаїя 52:8.

Сторожами називаємо тих, що доглядають і пильнують порученої їм річі. Господь Ісус поручив певні річиправи свого царства своїм ученикам і послідувачам; їх обов'язком отже мати пильний догляд над ними. Віримо що теперішні події вказують на се, що Ісус Господь є вже присутній невидимо для звичайного людського ока, і обняв свою владу і почав усувати все, що стоїть на перешкоді заложенню Його царства. Він поручив своїм сторожам слугам, нести вість по цілім світі, що Єгова є Богом, і що Його царство є одинокою надією і спасенням для людства. Всі посвячені Богу брати і сестри є тими сторожами що мають доглядати справ царства.

Голос є символом вісти. Зі слів пророка бачимо, що що ці сторожі радісно воскликають, або що в теперішнім часі всі сторожі мають радуватися. Воно так і є. Теперішні сторожі несуть вість о царстві Божім і радісно оповідають її людям, і самі тішаться, бачучи, як ся вість наповняє радістю людські серця.

За минувший рік Господня церква сповняла свій обов'язок і потішала засумовані серця. Деякі члени працювали більше, і в міру сього радість їх була більша і мимоволі уділялася вона другим братам, що на хвилиню неможливо попали в знесвіру, і будила їх також до праці, і вони опісля переконалися, що праця на Господній ниві приносить зі собою невисказану радість.

Сей звіт подаємо тому, щоб брати бачили, яка праця зістала доконана за минувший рік, щоб їх радість була ще більша. Господній розказ даний слугам є все той самий: „І будеться проповідувати радісна вість о царстві по всій вселенній на свідоцтво всім народам; і тоді прийде кінець.“ (Мат. 24:14) Сей розказ Господні слуги мусять сповнити, заглим прийде великий і страшний Господень день, котрий цілковито знищить царство сатани. Мати участь у виконанню сього розказу великого Царя се найбільше щастя для кожного живучого на землі.

ОРГАНІЗАЦІЯ

Що Бог має перед собою план сього і не треба доказувати. Ми певні, що він свій план виконає в свій час. Хоть все є під власттю Бога Єгови, то однак Він вико-

нує все через Господа нашого Ісуса Христа, котрому зістала віддана всяка власть на небі і на землі, і він виконує її згідно з Божою волею.

Біблія учить, що Церква є членами тіла Христа, а сам Ісус є головою того-ж; живучі члени на землі є названі „стопами того-ж.“ Вони є тою посвяченою клясою, або сторожами на землі, котрі радо і охотно сповняють волю Господа. „ВАРТОВА БАШТА“ є средством, котре дучить всіх тих слуг і загірає їх до любови зглядом Господа. Вони разом становлять Товариство або організацію. Минулого року товариство дало свідоцтво о правді по цілім світі. В означені дні всі Господні збори, без згляду на мови, або на язика несли радісну вість о царстві Божім. Вони не зважають, коли робота скінчиться, і коли будуть могли відпочати, але як добрі слуги кажуть: Коби я міг своєю працею прославити Сього, що мене покликав з темноти на ясне світло.

Щоб мати хоч в приближенню, яке таке поняття, яку велику роботу виконало Товариство в 1925 році, надмірно, що кожного дня Товариство отримувало більше як 550 листів а відписувало більше як 520 листів денно. Товариство має в Брукліні свою друкарню, де самих оголошень на публичні виклади видрукувано понад 10 мільонів примірників в різних мовах. Хоть сього року працювало менше число братів у фабриці, то однак по причині, що набрали більшої вправи, могли випустити в світ більше число книжок, ніж тамтого року. Так само побільшилося число ВАРТОВОЇ БАШТИ. Книжок і брошур видрукувано понад 3 і пів мільона, а ВАРТОВОЇ БАШТИ около 1 і пів мільона на всіх мовах. Золотого Віку в англійській мові 2 мільони а тижневик т. зв. Брод Кестер англ. мовою около п'ять мільонів примірників.

За послідний рік Товариство вислало до зборів і на поодинокі адреси всіх книжок числом 2,841,974.

Розподажею книжок і брошур занималися спеціальні брати-кольпортери і поодинокі брати і сестри у вільних хвилях по своїй звичайній роботі.

Товариство вислало по зборах спеціальних братів на домників (палтримів) що загірали і потішали братів Божим Словом.

РАДІО

Крім цього Товариство поширяло цього року радісну вість о Божім царстві між англійським народом в Америці і Канаді при допомозі радіо. Товариство має свою власну стачію на острові Стетен Айленд, під іменем: W B B R, звідки висилає при довжині фаль 276.6 метра кожної неділі рано від год 10-11:30, і вечером від 9-10:30 відповідні науки получені з музикою; а в понеділок, четвер і в суботу кожного вечера від 8-9 години. Орхестра виробила собі дуже гарне імя у публіки, і складається зі самих посвячених братів. Товариство має ще одну стачію, коло Шікага, в Батавії під іменем: WORD. Ця стачія є одна з найбільших в Америці, її вісти сягають до найдалших кінців Америки аж до далекої Аляски. Кожної неділі рано і кожного дня вечером, з виїмком понеділка, плывуть воздухом потішаючи серця людей науки о Божім слові і о Його царстві, яке вскорі заложить Христос на ушасливленне тих, що люблять Бога. Також в Канаді, в Саскатун, Саск., має товариство свою стачію під іменем CHUC, котрої фалі виносять 330 метрів.

Словом, письмом і воздухом заходить радісна вість о царстві в такі місця і до таких хат, куди здавалося ніхто ніколи не заніс би її. Дивні діла Господні і Його дороги, яких уживає на прославленне свого імени.

ФІНАНСИ

Наші противники, щоби кинуть на нас тіню підозріння, чи то приватно, чи то в часописях питають нераз, звідки вони можуть то все покрити? Звідки вони мають на те все гроші? В тім мусить їм хтось помогати. Як не Жиди то певно якісь богачі? Відповідаємо, брати, які посвятили всецїло Господеви, вони своєю працею і грошем покривають всі ті видатки. Не богачі, ні, а по найбільшій часті бідні. Бо богачі вони не дбають про Боже царство, бо вони вже мають тут царство, і при помочи людської кривди царствують тепер, не зважаючи зовсім на Бога ні на Його заповіді. Також і від Жидів не маємо ніякої помочи, бо вони не вірують в Ісуса Христа, кетрий був Мессією, а про котрого царство ми й їм проповідуємо. Але брати, котрі посвятили своєю працею, цїле своє життє, і все, що мають, щоби нести по світі науку Ісуса Христа, котрого науку теперішні священники перекутили на свій лад, котрого науку зовсім подоптали, і сьогодні через се люде тратять віру в Бога. Отже ті брати, не зважаючи на ніщо, кладуть себе неначе в живу жертву і стараються всіми способами пояснити людам на що вони сотворенні, яка ціль їх життє, що їх чекає, який є Бог, хто був Ісус Христос, чому він був на світі, чого він дознав своєю смерттю і яка нагорода чекає тих, що всецїло посвятаються на Його службу, та яке царство Він обіцяв заложити..

Хто не вірить в Бога і в науку Ісуса Христа (а між самими „священниками“ є тепер дуже велике число чистих атеїстів, се говоримо з переконання) той не потрапить зрозуміти посвячення правдивих Християн. Отже

посвячені брати працюють в Брукліні; одні з них співняють роботу фізичну, другі умову. Але між одними а другими нема ріжниць, кожний з них не встидається фізичної роботи. За свою працю отримують тільки, щоби покрити своє тіло. Житє мають в Товаристві. Богатства не збирають тут на землі, памятаючи на слова свого Спасителя, що о много мудрійша річ збирати собі скарб в небі.

Так само мається річ з братами паломниками. Брати в часі своєї праці не мають наставників над собою, бо одиноким їх наставником є Христос. Тому всі працюють щиро і охотно, і можуть багато зробити, так що світ чудується „звідки тільки береться у них книжок?“

Світ не може цього зрозуміти, бо не розуміє і не хоче зрозуміти, що значить посвятити всі свої сили, всецїло для Божої справи. Йти війною на когось, палити хати, нищити людський дорібок, відбирати комусь життє, здоровля, завдавати рани, плач і смуток, се світ не тільки що розуміє, але й похваляє як мудру річ, розумну і конечну. Притім стратить сам своє життє, майно, із того всього нема нікому ніякої користі, тільки руїна.. Він того не бачить, а назве ще се героїством, патріотизмом і посвятою. Сьогодні цїлий світ, я той бідний смілий чоловік, що не бачить перед собою дороги і застряв в багно. Замість завернути, він йде дальше, аж до загибелі. Так і станеться. Аж, коли опиниться серед найбільшого горя, тоді заголосить світ і спізнає Христа, або сі нещастя отворять йому очи. Світ аж тоді спізнає свою нерозумну дотеперішню роботу і відкине на бік сих немудрих провідників своїх й піде за наукою Ісуса Христа і буде щасливий.

Другі брати працюють в світі, заняті щоденною працею на удержанне, чи то на рілі, на фармі, чи в фабриці, чи то як урядник, або в иншій заняттю. Що заробить то не тратить цього на непотрібні річи, ні на тютюн, ні на напитки, ні на богаті строї, ні на розривки, а заощаджений грїш жертвує на поширенне радісної вісти о Божім царстві. Своїми грїшми, брати оплачують галі на публичні виклади, за оголошення і если потреба то й подорож бесідникови.. Своїми грїшми оплачують часопись ВАРТОВУ ВАШТУ для своїх знакомих, а головно для своєї рідні і знакомих в старім краю. За свої гроші посилають книжки і брошури, а крім цього посилають ще до Товариства на загальні видатки, щоби подати сю радісну вість о царстві в такі сторони і таким людам, котрі прагнуть цього. Крім цього брати у вільних хвилях, по своїй роботі йдуть з книжками і продають їх людам по цїні кошту, без жадної спеціальної винагороди.. Тому ми можемо свої книжки так тано продавати. Если така є праця і посвята, то чи треба ще інших фінансів? Покажіть нам, чи є де на світі подібне товариство, що моглоби працювати разом так в гармонії з ріжними народностями, і так працювати. Товариство обіймає 31 народностей.. Се єдине Товариство, котрого членів лучить одна правдива любов до Бога й до Його сина а нашого Господа Христа і до людей..

Ось в чім лежить наше жерело всіх наших грошей. А понадто, если би не була з нами Божа поміч, ми самі зі

себе не були би в силі зробити. Але при його помочі ми сильні і страшні. І невіруючі, наші противники і новомодні фарисеї, хоч які вони сильні числом, Божої правди не сплять. Вона мов та ріка, що щораз блисше моря, так правда, коли що раз блисше кінця пливе ширшим і глибшим руслом.

Праця Господня поширилася значно по цілім світі. В Америці, Канаді, Мексико, Бразилії, Аргентині, Чілі, Африці Азії, Австралії, і по цілій Європі, в одних краях більше а в других менше. На всіх важніших європейських азійських і африканських мовах появилася вже література, так що можемо сказати, що цілий культурний світ сьогодні знає про те царство, яке заложити прийшов

наш Спаситель Ісус Христос. Однак тим ми не хочемо сказати, що вже праця докінчена. Ні перед нами тільки тільки розширяється праця на більші розміри. Тож до праці. Щасливий той, котрого Пан знайде при праці. Щасливий той, що отворить невидющому очи. Будь певний, що як він пізнає через тебе правду о Бозі, він подякує тобі за се. Він не кине в кут предложеного йому друкованого слова, бо він переконається, що то брат від серця жертвував йому. Він передасть сю книжку чи журнал другому, а сам схоче мати на дальше і заплатити за него, бо буде бачити, що там є правда, котра може ушасливити і буде тішитись, если стане в ряди з нами, як брат в Христі, як член Христової Церкви.

Поворот Павла до Єрусалиму

Ап. Павло провадив свою Апостольську працю головню в Малій Азії і в Греції і по Македонії. Своїми ногами змірив він сі краї сюди і туди. При тим зазнав він много і від Жидів і від Поган. Але в своїй праці не уставав. Ріжні напасти і прикrostи додавали йому ще більшої заохоти в Господній праці. Тому Господь обильно благословив його. Посіяне зерно приносило всюди обильний плод. Вже уплинув довгий час, як він покинув Єрусалим. Тому тепер забавив він відвідати братів в Єрусалимі. Попрашавшись з Церквою в Греції, через Македонію і попри побереже Малої Азії думав повернути до Єрусалиму, щоби бути там на зелені свята або на п'ятидесятницю.

По дорозі післав до церкви в Ефезі, аби доконче бачилися з ним в Мілеті. Вони послухали і прийшли там. Павло дав їм тоді гарну науку, котра й тепер є на часі для всіх старших по „еклезіях.“ „Ви знаєте,“ сказав він від першого дня, коли я прийшов до Азії, я служив Господеві з усякою покорюю і слізьми я не ухиявся від нічого, що було корисне, щоб не проповідати вам і не навчати вас прилюдно і по домах оповідаючи й Жидам і Грекам покаянне перед Богом і віру в Господа нашого Ісуса Христа.“ Він оповів їм, чому йде до Єрусалиму. „Святий дух свідчить мені по всіх містах, кажучи, що кайдани і горе ждуть мене там. Та я про се не дбаю; моє життє (душу мою) не уважаю дороге для себе, коби тільки скінчити з радістю мою дорогу і службу, котру приняв я від Господа Ісуса, щоби оповідати євангелію Божої ласки. — Діяння Ап. 20:24.

Дальше Ап. сказав їм, що вони вже не побачать більше його лица і тому він хотів засвідчити перед ними, що Він є чистий, що не шадив себе, а обявляв їм, який є план Божий. Він налімнув братів, щоби самі стереглися і пильнували стада, над котрим Святий дух настановив їх старшими, аби давали йому погарм духовний. По його відході увійдуть між них хижі вовки в овечій шкірі, що не будуть шадити стада; навіть із між них самих повстануть такі, що будуть старатися потягнути за собою учеників.

Гляди Д. Ап. 20:29, 30 Тому налімнув їх, аби памятали на його поступованне, як він через три роки день і ніч не переставав із слізьми напаминати кожного, щоби будувати себе і тим отримали наслідство між святими. Він пригадав їм, що від нікого не жадав ні срібла, ні золота, ні одежі, але, як самі добре знають, своїми руками запрацював на все, чого було йому треба, і також на тих, що були з ним. Він хотів дати примір всім старшим і тим потвердити слова Господа Ісуса, котрий сказав, що більшим щасттєм є давати, ніж приймати.

Відтак клякнув він і помолвився зі всіма. І прослезивсь усі і стали його обнимати і цілувати з великим смутком, бо сказав їм, що вже більше не побачать його лица. Відпровадили Павла на корабель і попрощались з ним та повернулись з радістю на серці, побачили, що спільна любов і пізнанне Господа Ісуса Христа звязали їх всіх в один нерозривний союз.

Не без причини покликвав Павло старших в Ефезі, аби стрітилися з ним. Вже саме те, що ціла стріча і промова Павла є так подрібно записана, каже нам заключати, що Бог ужив слів Павла, щоби через нього дати вказівки цілій Церкві. Павло знав, що найбільша небезпека для Церкви прийде від сторони тих, котрі займають в Церкві визначне місце. Він знав, що диявол буде закидати головню на них свої сіти, буде наклонювати їх до гордості і самолюбства. (Яков 3:1) Старшим в Церкві дано привілей бути пастирями стада. Павло знав з пророка Езекіїла, що будуть пастирі, котрі будуть самих себе пасти а стадо пожерати. Тому Апостол напаминав їх, щоби наслідували його і допомагали нмичним.

Від часів Апостолів аж до тепер „старші“ по еклезіях були всегда найделікатнішою стороною Церкви. Хто тільки читав св. Письмо сей знає, що священники-попи ріжних церков сталися фальшивими пастирями, так як се давно предсказали пророки. Сі попи відвернули людей від Правди Божого Слова і запровадили їх в темряву; сталися сліпими проводирями. Замість кормити стадо, вони пожирають його. Попівський систем став великим тяга-

рем для людей. Езекиїл 34:10) Однак хочай легко приходить побачити хиби і блуди попів, то не так легко доглянути, що старші по еклезіях, котрі повстали від часів другого приходу Христа, також упадають часто в подібний спосіб. Знаємо, що багато братів, котрих вибрано за старших, аби кормили братів покармом духовим, замість учити Церкви, що Бог дав для своєї Церкви, вони учили своїх наук і через се звели братів на манівці або викликали в них замішання думок.

Деякі з них набирають такого самого духа, що й попи, або шукають для себе користи або виносяться в гору неначе би Бог повликав їх до якогось особливого становища і наділив їх якоюсь властю.

Се, що св. Письмо дає власть еклезіям вибирати собі старших є найлучшим доказом, що вибрані остають так довго вибрані, як довго надаються вони до служби. Такий вибір узнає Бог. Але його власний вибір приміром: Павла і прочих Апостолів, є иншого рода. Тоді вони не підлягають волі або виборови першої лучшій еклезії.

Кождий старший повинен уважати себе опікуном або пастирем Господнього стада. Більше щасття давати, ніж приймати; однак заходять обставини, коли можна чутись щасливим, коли приймається дар. Сам Бог є найщедріший. Він є давцем всього. І кождий хто є найбільше подібний щодо сего, чується дуже щасливий. Задля сеї то причини Господні люди йдуть і радо оповідають о надходжінні Золотім часі всім, коли то Бог буде благословити людей на землі, так як се обіцяв. Вони хотять тим відвдячитися Богу за його ласку, доброту оказану для них. Тому всі старші по еклезіях, що трудяться в Господній праці, повинні запам'ятати собі слова перестороги, сказані Павло: „Пильнуйте себе і все стадо, в котрім вас Святий дух настановив надзирателями (єпископами), щоби пасти Божу Церкву, що її придбав кровю власного (Сина).” (Діяння Ап. 20:28 з грецького). Се становище є злучене з великою відвічальністю; бо Божа Церква належить до Нього. Він набув її дорогоцінною кровю свого Сина; і хто має привілей служити своїм браттям буде одвічати перед Ним за свою роботу.

Гарний примір вірного слуги бачимо на самім Ап. Павлі. Три роки, день і ніч працював він в Ефезі. Зі слезами трудився він; бо він бажав добра Господнім людям. Та не в смутку працював він, а в радості; бо нічо тільки велика радість серця могла додати йому сил до праці серед тодішних обставин. Він знав, що ойго труд для Господа, ще не скінчився; бо де тільки він прийшов всюди Святий дух говорив йому через братів, що в Єрусалимі чекають його кайдани і терпіння. Він радий був скінчити своє життя, котре не уважав дорогим для себе, але у всім здавався на волю свого Учителя. Йому було байдужно, чи жити, чи вмерти, тільки щоби скінчити своє життя на службі Того, котрий віддав своє життя за него.

Попрацавши з ними всіх на корабель і прибув до Кесарії. Висівши з корабля зайшов до вірного ученика Христового, Филипа, де забавив у него кілька днів. Саме тоді прибув з Єрусалиму один пророк на імя Агав, котрий з'явивши пояс Павла зв'язав свої руки і ноги і сказав: „Так

говорить дух святий: Чоловіка, чий се пояс, оттак зв'язуть в Єрусалимі Жиди, і видадуть в руки Поганам.” (Діяння Ап. 21:11) Як се почули присутні, стали благи Павла, аби не йшов до Єрусалиму. Та на се Павло відзивався і каже: „Чому плачете і розриваєте моє серце, я готов бути не тільки зв'язаним, але й вмерти в Єрусалимі за імя Господа Ісуса.” Коли се сказав перестали плакати всі і сказали: „Нехай діється Господня воля.”

Павло був рішучий. Чуючи, що святий дух свідчить, що в Єрусалимі чекають його кайдани, він уважав се за знак, що він там має бути. Тут бачимо його віру і посвяченне як у всім здається на Божу волю. Се для нього вистарчало. Подібно, як його учитель і він тепер звернув своє лице в сторону Єрусалиму. До сього слова Агав дали йому заключати, що Господь Ісус має для нього инший план, який він має виконати. І по короткім часі прибув Павло щасливо до Єрусалиму.

На другий день по своїм прибуттю Ап. Павло в товаристві братів відвідав Якова і старших церкви. Він розповів їм що учинив Бог між Поганами через него. А вони вислухавши прославляли Бога і сказали до него: „Бачиш, брате, скільки тут тисяч Жидів, що увірували, а всі ревнителі закону Мойсейового. Про тебе чули, що ти навчаєш всіх Жидів, що є між Поганами, аби покинули Мойсея, кажучи, що не потребують обрізувати своїх дітей, ані додержувати звичаїв.” Апостоли признали, що Поган не обов'язує закон, Мойсея; але порадили, щоби Павло показав чимсь, що він не відрікся наук Мойсея ані жидівських звичаїв. Сказали є в нас чотири мужі, що зробили обіт. Возьми їх очистися з ними і заплати за них, щоби остригли голову; і всі будуть знати, що все, що чули про тебе, все те неправда, бо ти й сам захоуєш закон.” Тим він мав показати Жидам, що він добрий Жид. Розуміється Павло потверджував науку Мойсея, подібно як се чинив сам Христос, але він не захвалював, ані не учив церемоній закону. Отже думаючи, що може в то й спосіб допоможе братам в Єрусалимі, Павло пристав і учинив по їх раді.

З сього бачимо, що Церква в Єрусалимі сама не розуміла добре, яка заходить різниця між наукою Христа а Мойсея щодо Закону й його церемоній. Щодо Павла, чому він прийняв їх раду, є питання нерішене. Досить, що се стягнуло на нього нещасття, так як предсказав Агав. Скоро Павло по приписанім часі на обіт явився в храмі єрусалимським, деякі Жиди з Азії підняли великий крик: „Мужі ізраїльські помагайте, сей чоловік навчає всюди людей проти (нашого народу), закона і сього місця.” Сей час повстало велике збiговисько народу і стали бити Павла. Хотіли його убити на смерть. На щасття о тім довідався римський сотник, котрий прибув зі жовнірами і вирвав Павла з рук розлюченої товпи.

Павла зв'язали і попровалили на замок. За ним йшла велика товпа народу, кричучи: страть його! У вході до замку Павло промовив по грецьки до сотника і попросив о позволенне сказати кілька слів до людей. Сей пристав і Павло обернувшись промовив по жидівськи. Він розповів їм, як він учився у стіп Гамалиїла, їх найбільшого учителя, і як оказував свою вірність до Бога і до Закону

В своїй надмірній ревности він гонив учеників Христа аж до смерті, не тільки в Єрусалимі, але хотів те саме чинити аж в далекому Дамаску, коли нараз явився йому Ісус Назарянин в дорозі.

Вони прислухувалися сьому з увагою, але коли згадав, що Ісус сказав до него: „Іди, бо я до Поган далеко пішло тебе,“ тоді знова вчинили вони некий крик, так що сотник постановив при допомозі різок розпитатись, яка се причина. І певно були би його били різками, але Павло поспитав, чи вільно римського горожанина бити не осудивши його. Коли сотник довідався о тім, став з ним поступати більше людяно.

Се, що Павло знавав єрусалимський храм, не було розумним кроком. Однак правдоподібно Бог в своїм провидінню так зарядив, щоби се послужило до увільнення Церкви в Єрусалимі із кайдан, в котрих вона доси находилася. Видко, що до сего часу ні самі Апостоли, що перебували в Єрусалимі, ні старші Церкви, ні Яків, брат Господень, що мав найбільший вплив між найвизначнішими в церкві, ані браття не мали загалом ясного поняття, що доба завіту закону скінчилася а розпочалася доба. (диспензація) ласки. (Йоан 1:17) До сього часу вони ще держались храму, і йшли на молитву до нього. З сього можемо заключати, що вони не зовсім добре розу-

міли, що велика жертва зістала предложена в небі, і що єрусалимський храм не заступав вже більше Бога. Ісус, коли опускав його в останнє сказав: „Ваш дім оставляється вам пустий.“ — Мат. 23:38.

Ся пригода поучила цілу Церкву в Єрусалимі, що треба поставити ясну різницю між наукою Ісуса Христа а тим всім, що представляло Юдаїзм. Від сього часу ученики Христа зірвали всякі зносини з єрусалимським храмом і зі звичаями Жидів. Апостоли, Андрей, Тома і Петро пішли в ширший світ і оповідали про Христа й Його царство.

З сього маємо науку на теперішній час. Хто схотів би науку правди получить з „Вавилоном“ або науку правди підпорядкувати справам теперішнього ладу, сей напевно понесе шкоду.

Дехто, що має поняття о правді міг би сказати: „Держава не така зла. Не беріть так все остро. Покажіть, що ви є добрими християнами, а покажіть се в такий спосіб, аби ті, що спротивляються правді, могли порозуміти наші добрі наміри! Така рада на місці. Правдиві слуги Христа мусять остерегти всіх тих, котрі хотять уйти всіх тих нещастя, які мають власти на теперішній людський рід. (Мат. 24:34) Хто послухає сих слів, сей не вірить ясним словам, які сказав Ісус Христос.

Питання о сповіді

Питання: Як розуміти слова Ісуса Христа сказані до учеників: „Мир вам, як мене післав Отець і я посилаю вас. І, се промовивши, дунув і рече їм: Прийміть Святого духа; кому відпустите гріхи, відпустяться їм, а кому задержите, задержаться.“ — „Що звяжете на землі, буде звязане на небі, а що розвяжете на землі буде розвязане на небі.“ — Йоан 20:21-23.; Мат 18:18.

Отже чи не означають ці слова, що Ісус Христос дав власть Апостолам відпускати гріхи? Чи не впливав з того, що Ісус Христос установив сповідь і приказав сповідатися перед священниками, котрі називають себе заступниками Апостолів?

Відповідь: На ці питання хочемо дати докладну відповідь опираючись на слова св. Письма. Наперед пояснимо перше питання, що до Апостолів, як вони розуміли ці слова, і як вони відпускали гріхи і задержували, або як звязували і розвязували.

Знаємо, що апостоли проповідали науку Ісуса Христа і навчали грішних людей. Про се довідуємось з їх письм, але нігде нема записано, щоби вони відпускали кому гріхи, хотяй мали багато до діла з тим. І так читаємо в Діяннях Апостолів (2:14-41), що в пятидесятий день по воскресенню зійшов на апостолів Святий дух, і апостоли під його впливом стали розмовляти різними мовами. Йдучі мимо Жиди, як се почули стали насміхатися із них, кажучи, що молодим вином повпивалися. На се

встав Ап. Петро і вияснив їм, яка сьому причина. Оповів їм о Іусі Назарянині, котрого вони розпізнали як найбільшого злочинця, але котрого Бог, небесний Отець оживив, підняв з мертвих. За силою Бога Єгови возніс ся він на небо і тепер з'яв на учеників се, що був їм обіцяв. Заяв на них Богу сялу. Сей Ісус — казав Петру — був Мессією їх, сказати по грецьки був їх Христом. Як Жиди почули се помякли серцем, і питали апостолів, що тепер мають робити, як мають направити свій страшний учинок. Завважмо, що Петро не сказав їм приходіть всі за порядком до нас, а ми будемо вас сповідати, але виразно сказав: „Покайтесь, і нехай кождий з вас охреститься в імя Ісуса Христа на оставленне гріхів... і пристало того дня до три тисячі душ.“

Євангелист Йоан так пише: „Діточки мої, се пишу вам, щоб не грішили, а коли хто згрішить — чи може пише: прийдіть до мене, або до другого з апостолів, а ми висповідаємо вас, — ні, „заступника маємо перед Отцем, Ісуса Христа, праведника.“ „Пишу вам діточки, що оставляються вам гріхи задля імени Його.“ (1. Йоана 2:1, 12) Під яким услівем? На се, той сам євангелист так відповідає: „Бо Ісус є вблаганне за гріхи наші... і також за гріхи цілого світа... Хто хоронить слово Його справді любов Бога в нім звершилась. По тім знаємо, що ми в Нім.“ (1 Йоана 2:2,5) що гріхи наші зістали Ним даровані

Ап. Яков так пише (5:16): „Визнавайте один одному гріхи.“ Отже також не каже, щоби йти до апостолів сповідатися. Ап. Павло сказав так до зібраних Жидів: „Відемо нехай буде вам, мужі брати, що через Нього (Ісуса Христа) проповідується вам прощення гріхів, і від чого ви не могли бути оправдані через закон Мойсея, через Того (Ісуса Христа) кождий оправдається. (Те саме учив Ап. Петро: „Про сього всі пророки свідкують, що всякий, хто вірує в Нього, відпущення гріхів прийме через ім'я Нього. (Діян. Ап. 10:43, 22:16) Се значить покайся віруй і чини се, чого учив Ісус Христос, бо сама віра, без діл мертва — се значить, гріхи ще не були би даровані. — Діяння Ап. 13:38, 39.

В посланню до Галат (6:1, 2) Ап. Павло дає таку настанову: „Брати, коли й опанує чоловіка який гріх, ви, духові направляйте такого духом тихості... Один одного носить тягарі, і так сповняйте закон Христа.“ Також не радить йти висповідатися а навпаки каже його напам'янути і нехай шукає прощення гріхів у Господа Ісуса Христа в котрого ім'я мало проповідуватися покаятися і відпущення гріхів між усіма народами, почавши від Єрусалиму.“ — Лука 24:47

Подібно читаємо в Псалмі (32:1-5): „Блажен чоловік, кому проститься беззаконне, кому гріх буде покритий... Я виявив гріх мій перед Тобою (Господом) й не скрив несправедливості моєї. Я сказав: признаюся перед Господом в переступах (гріхах) моїх, а Ти, Ти простив несправедливість гріха мого.“

Отже бачимо, що Апостоли не знали ще таких практик, які позаводили і накладають на людей попи. Значиться апостоли не сповідали нікого і ніхто перед ними не сповідався, бо Ісус не учив сього.

Що до слів: „Кому відпустите гріхи, тому відпустяться, що звяжете на землі, буде звязане в небі,“ відповідаємо:

Через гріх першого чоловіка цілий світ понав в неволі зів'язаний гріхом. Та Бог післав свого Сина на землю, щоби увільнити світ з неволі гріха. Хто увірував, що Ісус Назорянин був Божим Сином, Христом, або Мессією світа, покався і став так жити, як Ісус учив такий ставав вільний від гріха. Тому если хто з Апостолів або учеників оповідав кому о Ісусі, і сей увірував в Нього і постановив так чинити, як учив Ісус Христос такий ставав звільнений від гріха, був розв'язаний, гріхи його йому відпускалися, ставався свободним. „Всякий, що робить гріх є невільником гріха“ — сказав Ісус Христос. „І хто буде пробувати у моїм слові, справді буде учеником моїм, і зрозуміє правду і правда визволить його.“ Йоан 8:31-34) Тими, що їх увільняли з кайдан гріху або розв'язували або через котрих відпускалися гріхи, були апостоли, котрі проповідали настанову Ісуса Христа.

В такий спосіб Ап. Петро розв'язав з кайдан гріху, або увільнив одного дня 3,000 чоловіка, а другого 5,000. Ісус Христос казав їм так проповідати, а Бог Отець любив се, або потверджував се в небі, що через них ставалося на землі. Таке діється через цілий євангельський вік. — Діяння Апостолів 11:18.

А що значить, „кому задержите, тому задержаться?“ — або „що звяжете на землі, буде звязане в небі?“

Ми вже пояснили, що цілий світ є під гріхом, в неволі гріха. Коли Перто, або другі Апостоли проповідали Боже слово, то говорили до невірних, а тим самим до звязаних гріхом. Хто увірував їх словам ставався розв'язаний з гріха. Але було багато й таких, котрі не увірували їх словам, а що більше дуже часто ставалися ще більше затверділими в своїх гріхах; або їх гріхи були задержані. Таке сталося ще за часів Ісуса Христа. Коли одного разу Ісус уздоровив сліпорожденного, фарисей, не хотіли прийняти се за правду. Тоді Ісус таке сказав: „На суд я прийшов в сей світ, щоб невидючі бачили, а видючі стали сліпими.“ А учувши се фарисей сказав: „Чи й ми сліпі?“ А Ісус відповів їм: „Коли-б ви сліпі були, не мали-б гріха; тепер же кажете: що бачимо, — тому гріх ваш остається,“ — гріх ваш задержується вам далше. — Йоан 9:39-41.

В подібний спосіб і Апостоли задержували гріхи. Читаємо: що коли жиди противилися Божому слову, яке Ап. Павло проповідував тоді так сказав до них: „До вас треба було найперше промовити Боже Слово“, що-б ви покаялись і увірували в Ісуса, як свого Мессію або Христа, і тим увільнилися, розв'язалися з кайдан гріху; коли ви відкинули Його і уважаєте себе за недостойних вічного життя, то ось обертаємось до Поган.“ Ваші гріхи задержуються на вас, ще й порох з ніг своїх обтрясемо вам, нехай нічого вашого не остане при нас. — Діяння Ап. 13:46-51.

Так отже через котрих гріхи відпускалися, або котрі були причиною розв'язання гріхів для тих, що увірували, через тих самих були також гріхи задержані, або звязані у тих, котрі не увірували. Відповідно до сього Бог уважав одних за розв'язаних — увільнених від гріха, а других ще за більше затверділих в гріхах, звязаних гріхом.

А що значить: „Хто приймає вас мене приймає.“

Если хто тільки добре застанється над тим, чого учив Ісус чого вимагав Він від своїх учеників, сей зараз спізнає, що всім сьогоднішнім понам так далеко до Апостолів і до правливых Ісусових учеників, як землі до сонця. Порівнати тільки гординю і зарозумілість всіх полів зі смиренністю і покорю Апостолів, если ще взяти їх захланність на гріш і брак милосердя над людьми, то сам резум аж кричить, що неможливо, щоби Ісус Христос хотів мати таких за своїх учеників і слуг. А знаємо, если взяти під увагу їх респектне неморальне життя і їх брак віри в Бога — багато з них зовсім не вірять що Бог є і сміються із всіх церемоній так званих своїх „тайн“, а „службу божу“ уважають за средство, щоби мати гроші і вигідно жити — сей рішучо мусить сказати, що Ісус Христос не хотів би мати таких за своїх учеників, і певно не желав би їм люде таких слухали.

Як вказати пспам, на їх явні блуди, котрих ніхто не в силі заперечити, тоді покликуються на слова Ісуса Христа, сказані про книжників і фарисей: „Що скажуть вам (книжники і фарисей) держати, заховувати — се держіть, заховуйте і робіть та по ділам їх не робіть: бо

вони говорять та не роблять. Взянуть тяжкі оберемки і кладуть людям на плечі, а самі й пальцем своїм не хочуть їх рушити." (Читай Мат. 23:1-33) Отже кажуть людям, хоч би ми були такими, як фарисеї, то ви таби маєте нас слухати. Ми за вас відповімо. Та забувають попи на се й людям не скажуть того, що Ісус Христос не вибрав собі із сих учених фарисеїв ані одного ученика!

Ось, що говорить Ісус про тих фарисеїв: „Горе вам, письменники, та фарисеї, лицеміри, що зачинаєте царство небесне перед людьми; бо самі не входите, ані тих, що входять не допускаєте." Як сто раз більше можна приложити сі слова до всіх попів! Самі не служать Богу, а мамоні, самі не дбають про небесне царство. А если хто прийде до села і хоче пояснити або принесе книжку, такого кажуть гнати зі села або посилають поліцію і кажуть арештувати, а книжки забирають і нищать.

Пригадайте собі, як поступають попи в часі, як умре муж і тато дітям. Вдова з жалю за ним хоче зробити йому парад, не розуміючи сього, що мертвий про се не дбає і байдуже йому, як його поховать, бо він мертвий. А піп використовує любов і жаль вдови за мужем, і видирає з неї тяжко запрацьовану кєрвавицю, а нераз мусять ще задєвжатися, коби тільки заплатити попа. Добрає сказав про них Ісус: „Ви жєрєте доми вдовиць."

„Ви проводирі сліпі." Чи ж сих слів не можна приложити вірно до всіх попів? Хто благословив жовнірів в часі війни? Хто закрівав їх убивати брата брата? Хто видавав молитвенники для жовнірів Українців-Католиків де святотацько надуживали Божого слова і писали: „Жовнір наш стоїть нині в полі і заслонює своїми грудьми найліпшого цісаря і державу, Україну, і свою католицьку церкву... За святу справу йде теперішня велика війна... За щасливу старість батьків, за волю братів, за красшу долю дітей."*)

Чи не сліпі проводирі попи? Самі через се впали в яму самі тепер терплять трохи, але сто рази гірше терпить бідний нарід, котрий послухав своїх сліпих проводирів.

Чи можна повірити, щоби Ісус Христос хотів мати їх за своїх слуг і за начителів його благородної науки Ніколи! Не з таких покликуював собі Ісус за учеників, покірних, і відданих цілим серцем Богу, котрі для Христа і для його правди все пожертвували, що тільки мали навіть й своє життя. Тільки до таких відносилися слова Христа, і таких приказав Христос слухати.

Сей молитвенник, друге видання уложенні через свящ. Олек. Коренєв, виданий у Відні 1916 р., накладом Загальної Укр. Кув. Ради, затверджений найвищою церковною властю у Львові до Ч. Орх 2771, 1915 через генер. вікарія і офіціала А. Вілецького.

ВЕЧІР МОЛИТВИ І СЛОВА ДО РОЗВАЖУВАННЯ

Текст з манти на 3 лютого 1926

„Снину, слухай слова мої з увагою, пильно, прихилий ухо твоє до того, що я промовляю. Бо жите воли для того, хто їх знайде, і здоров'є для всього тіла його." — Кн. Приц. Сол. 4:20, 22.

Мало людей пізнає, який вплив має розум і серце на тіло. Бог так уложив наше тіло, що всяка чиста, благородна і свята думка підносить нас і ублагородняє нас не тільки умово й морально, а також ма покріплюючий вплив на наш фізичний уклад і навпаки, всяка нечиста, зловна і погана думка (подібно, як і такі діла) не тільки впливають понижуючо на ум і серце, а також возбуждують насінне хоріб які вже є в нашій улавішій природі.

Текст з манти на 10 лютого 1926

„Нехай ніхто не гордує твоїм молодим віком, а будь взором для вірних в слові, в життю, в любові, в вірі, в чистоті." — 1 до Тимотея 4:12.

Кожний Християнин повинен старатися бути взором гідним наслідування, — взором ревности і віри в цілім своїм щоденнім життю, яким був Христос і бути ревним слугою в його службі. Бути взором всякої совершенности, найвищої моральної слави і святости в теперішнім життю, сього не можемо сподіватися. Такий взір ми маємо тільки в нашім Господі Ісусі. Не в такім значінню говорив Апостол наслідуйте мене, або наслідуйте нас, але в такім, як казав: „Наслідуйте мене як і я Христа." (1 до Кор. 11:1) Апостол дав нам красний примір, як маємо старатися осягнути совершенність, але не в найвишнім степені, яку посідав Христос; а тільки таку, яку можемо, яку і він осягнув, коли старався всіма силами наслідувати Христа і сповняти його волю.

Січень 6. 1926.

„Соломон покликав всі голови в поколіннях до себе, в Єрусалим, щоби перенести скриню завіту Господнього з Давидового

міста, се є з Сиону." — 1. Кн. Цар. 8:1, 2. Парл. 5:2.

Під словом Сион розуміємо Божу організацію, котрої великоцінним і угодним каменем є Христос. (Ісаїя 28:16). Словом Сион називано часто ціле місто Єрусалим. (Пс. 48; 69; 35; Ісаїя 1:8; 10:24; 52:1) Сим іменем називано також один з двох горбів, на котрих був побудований Єрусалим. Місто Єрусалим називано також містом Давида. (2. Сам. 5:7) Давид переніс скриню звіт і умістив її в місті Єрусалимі на горі Сион (2 Сам. 6:10-12) Коли побудовано святиню на горі Морія, тоді перенесено там і скриню завіта. (2 Парл. 3:1; 5:2) Від тоді імя Сион, розширилося, так що обнімало і включало також святиню. З сього видно, що під словом Сион розумілося головне місце, де сиділо начальство, або управляючі чинники міста Єрусалиму. (Ісаїя 24:23) Єрусалим-же називано ціле місто включаючи в се також начальство або уряд. Тому іменем Сион називано властиво ціле місто, позаяк ся часть була найважнійша в цілім місті. Тому читаємо, що Соломон постановив перенести скриню завіта з „міста Давидового, себто Сиону."

Давид був прообразом Христа. Слово „Давид" означає волюблений. Бог вибрав собі і назвав його, „чоловіком по мійому серцю." Для того Давид був прообразом начальника, або найвишого урядника в Божім царстві. Тому місто Давида, або Сион представляло Божу організацію а головню царську, або її пануючу родину.

Всі жителі міста Єрусалиму, предствалили отже всіх тих, що посвяталися й хотять іти слідами Ісуса Христа, котрого прообразом був Давид.

Одна часть міста, або організації буде саме начальство або царствуюча родина, друга буде представляти всіх, що не належать до царської, або царствуючої родини. Але всі часті будуть становити Єрусалим або Сион; а се начальство, або царствуюча родина є найважнійшою частью для того вона властива

де названа Сионом. Отже під словом Сион буде розумітись предовсім і тільки самих побідителів, а головно послідних членів, котрі wraz з Ісусом Христом, як Головою будуть становити ядрову, або царствующу часть Божого царства.

З Сиону, Божої організації прийде начальство, правительствена часть, або царствующа родина, як представлено се в бразі жінки, котра породила хлопятко, що має пасти всі народи імлі железною палицею. Хто є дійсним членом святниці, ще коли жив тут на землі, такого Бог любить і такий в духу увійшов вже в радости свого Господа, і є уважаний за члена сеї царської родини. Тому імя Сион може бути приложено і до всіх класи. Вони то кажуть: „Благословен Господь зі Сиону;“ і що вони мусять бути свідками для Бога (Ісаїя 43:10,12), і радости прославлять Його. Хто увійшов в духу в радости, спокоя, сей буде так чинив.

Січень 20.

„Ось слуга мій, що я за руку держу його; вибраний мій, що хто взодебає собі моя душа.“ — Ісаїя 42:1

Сі і другі місяця св. Письма потверджують, що хто хоче належати до правительственої Божої організації, хто хоче панувати на землі, сей мусить наперед бути Божим слугою. Першим слугою був сам Ісус Христос, сей великоцінний і угольний капіт і Голова Сиону. Він виразно сказав, що хто хоче бути найбільшим в царстві, сей мусить бути першим між слугами. (Мат 18:4; 23:11; Лука 22:26) Се є дальше найлучшим доказом, що хто не буде, або занедбає служити охотно, сей стратить

найбільше щастє. Если ми любимо наших братів так, як Ісус полюбив нас, тоді будемо заохочували їх, щоби користали з всякої нагоди і служили Богу. Се пояснює, чому такий великий заплата вступив в братів, від часу, як скінчилася війна.

Хто радо і охочо працює в Господній службі, сей отримає похвалу від Господа: таких „вподобала собі Його душа,“ — говорить Господь. Такими, то Господь опікується, стереже і покріпляє їх в часі горя по всяк час. О них говорить Господь: „Вони є мої вибрані,“ се є, Він вибере їх і поставить їх на рямях сього святого міста, царства правди і справедливости.

Дальше говорить Господь: „Я положив духа мого на нього.“ Їм уділяє Бог своєї сили, їх хоронить і покріпляє своїм іменем і силою; і такі йдуть і проповідують Боже слово, що Єгова є Богом, і що Його царство мир і відпочинок всьому сотворінню, що стогне і мучиться аж доси.

Говорячи о них, Бог через пророка промовляє: „Ти вси священник по вік по чину Мелхиседека.“ Священником є той, що служить. Мелхиседек представляв тих, що виконують Божу волю, під проводом, Голови, Ісуса Христа.

Вони є тими вірними слугами, про котрих говорить Бог, що „звістять народам суд справедливий.“ Тут вправді Бог відносить сі слова до Христа, в чім однак включає всіх, що в Христі, котрі будуть побідителями, і тому будуть становити правительственну, царствующу родину Сиона. Вони то видячи, що царство закладається, радісно воскликують: „Да буде благословен Господь від Сиона.“ — Пс. 135:21

Щорічне бажанне паломників

Дорогі браття в Господі: З великою приємністю повідомимо вас, що при Божій помочи і Його дозволі, почавши від цього року буде мати стало паломницька (пелгрима, котрий бує обслуговував еклезіям і братам, як в Америці так і Канаді). Браття, що Господь поблагословить розпочату працю, зі своєї сторони просимо церкви-екклезії о поміч, щоби поручену всім вам справу, ми могли виконати, як слід.

А за тим блаженний привілей дає нам Господь всім, отже памятаймо всі, що маємо бути співробітниками з Господом в здійсненню Його царства. Памятаймо, що се Господня справа праця. Памятаймо, що нам дано ключ розуміння. Тому влаче бажанно від вас вашого співробітництва, співпраці на Господній ниві, о що просимо вас в імени, тих, що бажать почути Слово Правди і в імени спів робітників братів паломників.

ЩОРІЧНЕ БАЖАННЕ ВІДВІДИН ПАЛОМНИКІВ

Відвідини братів паломників приносять подвійне благословення, як, котрі служать і тим котрим служать.

Товариство буде висилати паломників тільки на виразне і згідне бажанне зі сторони громадження еклезії.

Проситься подати два імена: секретаря і другого брата, а адрес повинити точно і чітко і не подавати числа поштово скринки, а число дому, бо адреса на поштову скринку для паломника негідна, що спричиняє нераз неточности.

Бажаннем Товариством є обслужити всі еклезії, без огляду на місце оскільки є се можливим. Віримо, що всі посвячені із неуприхливістю очікують відвідин паломника, тому то з тої причини просимо о докладні інформації, щоби ми могли в як найдогідніший спосіб розложити дорогу для тих братів.

Если є де відосібнені брати, або інтересовані, а бажали би, щоби і до них загостив паломник прошені також о вповнення інформацій, щоби можна ще лекше розложити дорогу, а о скільки можливим буде то паломник відвідав їх, коли буде в тих сто-

рах.

Всі еклезії, котрі устроюють публичні виклади, по завідомому відвідин паломника, прошені повідомити нас про місце-

вості в котрих інтересується публіка, щоби тим способом ми могли знати, на як довго ми можемо там оставити брата.

Що до вибору братів до паломницької служби, то робимо се із великою осторожністю. Впевнім спеціальним значинню є вони представителями „ВАРТОВОЇ ВАШТИ“ і Біблійного Товариства, котре як таке є представителем Господнім.

Затим вони є представителями, котрі репрезентують царство, котре вже перед нами. Обовязком їх є обслужити братів в духових справах, в уділенню їм поради, помочи і потіхи в їх розвоє, як нове сотворінне. Приїжджаючи, є все готовими до виголошення двох викладів, один по полудні, а один вечером.

Браття з великою охотою витають всюди братів паломників, як Божих слуг. Не сподіваються вони надмірного прийяття, але тільки здорової їди і вигідного помешкання де могли би вигідно відпочити. Подорожують коштом Товариства, а за тим є Його представителями.

З причини важного часу, збільшується запотребованне зі сторони публіки на услуханне правди. Тому звертаємо увагу, щоби браття постаралися о урядженне принайменше одного публичного викладу підчас відвідин паломника.

Всі то ціли повинносе постарати о добру, салю, котра знаходиться у відповіднім місці, і котра має добре імя, та старатися, щоби виклад був даний в неділю по пол, або вечером, залежить, як догідно для еклезії

Щоби однак се згідне бажанне відвідин паломників мати, повідомляємо, що ми розіслали висше подані питання до всіх „екклезії в Америці.

Еклезії в Америці прошені надіслані умовни вповнити, як найскорше. Всі брати в Америці, котрі живуть відосібнені, десь на фармі, а бажали би, скористати і почути Слово Боже прошені повідомити Товариство.

Всі еклезії в Канаді, прошені бажання відвідин паломників писати тільки до укр. філії в Торонто, звідкля всі справи будуть поагаджувані.

Всі збори в старому краю, муть просити Отця, щоби Господь на дальше благословив розпочату працю, маємо віру, що в недовгим часі і в краю при Божій помочи брття будуть могли даль-

ше користати з духового підкріплення Словом Божим.

Подаємо питання умовні для інформації братів.

1. Подай число Дослідників Біблії в своїй класі, котрі годяться вповні із виданою літературою Викадрів св. Письма.
2. Чи відбуваються тиждень зібрання?
3. Де згромаджуєтесь тепер в неділю? (Подай точний адрес). Про зміну галі зараз повідомити.
4. В якій годині відбуваються недільні зібрання?
5. Чи бажаєте відвідати паломників? Чи в даній справі відбулося голосування?
6. Если назначитесь неділю, чи будете приготувані на публічний виклад.
7. Чи члени вашої класії вибрали старших згідно із шестим томом розділ 5 і 6.
8. Подай повне імя і назвисько, адрес секретаря класії (Про зміну зараз повідомити)
9. Подай імя і назвисько одного члена (не секретаря), котрого можна би поінформувати відносно відвідати паломника в разі потреби
10. Подай назву залізничної станції, на котрій повинен зійти.

„ДОБРИ НАДІЇ“ НА 1926 РІК

Роботою ВАРТОВОЇ БАШТИ і Біблійного Товариства є голошення Євангелії Христового царства. Коже посвячене Боже диття має нагоду мати участь в сій так благородній праці.

Товариство з практичного досвіду витичує працю наперед на рік залежно від того, як Господь дозволяє на се, і як також як Господь достарчує на се потрібних річей, як гроша і т. п. через своїх посвячених на згадану цілю.

Кожий хто вістав освічений правдою, бачить виразний факт, що згадані благословення прийшли на нього як дар ласки; одначе тому, що ревний в Господній праці однією єю нагоду, через ужиття часу, енергії, гроша, щоб послати єю радісну вість другим. Не всі з посвячених отримали дар йти і проповідувати другим єю веселу повинну, то зате вістали поблагословені, чи то часом, доброю працею, чи грошми, а тим і на се мають нагоду ужити як чинник зі широго серця в голошення правди і в сій

спосіб дати на часі покорм голодним, подібно, як і нас погодзано.

Звичай відкладання, що тиждень певну суму призначену на Господню працю все був корисним для жертводателя. Повідомлення Товариства, що маєш надію дати тільки, а тільки, уможливає нам більше приготування плану роботи, опираючись на тім чого можемо сподіватись.

Тому, що більша часть тих добровільних жертв йде на покриття дороги паломників уважаємо, що буде вповні розсудним, коли повідомлення о бажанню паломника і „добри надії“ будуть разом видруквані у Вартівій Башті.

Звертаємо увагу і на се, що праця обняла широкое поле. Зі всіх сторін клич о літературу, о безкорисне вислання бідним злищеним і зголоднілим Слова Правди, нашим братам, котрі ще в темноті. Праця обняла не тільки ширше поле в старім краю, але також і в Румунії, чути голоси із України, на більші розміри чути клич з Бразилії. Браття хіба не буде більшої нагоди, яка є тепер, щоб доказати свою вірність на Господній ниві.

По отриманню сього числа просимо написати два листи, один вповнивши коротко вишли нам, другий заховай в себе, щобись знав, щось прорік:

„При Господній допомозі, сподієся, що буду міг дати на поширення Євангелії в часі сїдуючого року суму \$ Згадану суму відішлю в таких порах і в такій сумі, як се для мене буде догідним. Підпис....

WARTOWA BASHTA (Ukr. Dept.)

18 Concord St., Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Браття з Канади, прошени „Добри надії“ надіслати до філії укр. відділу в Торонто, Онт, 38-40 Irwin, Евію.

Зі самих себе ми не в силі зробити нічого. Однак ми в певним, що співзвучність, єдність у всім, як також і в молитвах дає успіх. Тому просимо Братів о представлення нас кождоєнно в своїх молитвах перед престолом Божим, а щоб ми могли виконати все згідно із Господніми замірами

Остаємось в любові служби і браття в Господі:

ВАРТОВА БАШТА (Укр. відділ)...

„ІДИТЬ ПО ВСЬОМУ СВІТУ І ПРОПОВІДУЙТЕ ЄВАНГЕЛІЮ (ВЕСЕЛУ НОВИНУ) УСЯКОМУ ТВОРИВУ.“ Лук. 10:15

Дорогі брати в Христі Ісусі!

Повідомляю вас, що я ще не заслав до старого краю ніякої літератури, як свідчення о наближаючійся царстві, хоча мені соромно за се, всеж дякую Богу за Його ласку.

При сїм долучую вам адреси моїх знайомих і прошу вас вишліть ви їм Слово Правди. Господь нехай на дальше благословить вашу працю. — Я щиро вам дякую та остаюся в любові ваш брат в Христі: І. С. Саск, Канада.

Дорогі браття в Ісусі Христі: Засилаю вам Християнське поздоровлення в імені Господнім! Я рада довідатися, чи може браття вислають Вартову Башту до старого краю, котру я був замовив на рік ще в 1924 р. і так само, чи не вислали ви які книжки в 1925 р. Питаюся тому, бо мій тілесний брат писав до мене кілька листів, та повідомив мене, що всі книжки вислані Товариством із Брукліна одержав, а тим дуже много людей в нашім селі пробудилося. І нині так, коли довідався о тім піи то сировадив на нього жандармерію і забрав його і усі ті книжки до суду, але суд не укарав його за се, тільки осудив, що ніхто не має права арештувати і книжок відібрати, бо такі книжки вільно кождому читати і піи не може і не має права йому нічого зробити. Тільки не написав чи віддали йому ті книжки назад чи ні. Пише, що кни-

жки отримав за кождий раз всі в порядку, а нашій мові, та тільки я не знаю хто йому вислав.

Дорогі браття я дуже радуєся, хотай я не принаквився був до сього, то однак складаю подяку Отцю небесному за його любов, якою оторгас своїх дітей, радуєся дуже, що в найдальших закутках, на котрих ми мало уваги звертаємо мають спосібність довідатися о тих річах, котрі приготував Бог через Своєю Сина Ісуса Христа.

Нарешті вже й я дорогі браття просив/би вас, вислайте на далі Башту на цілий рік до старого краю, вишліть і книжки, на ниніше подачу адресу, а заветний мій рахунок, разом із теперішнім покрий. Ваш брат в Ісусі Христі Т. Г., ст. Інд.

Дорогі браття в Господі:

Мир і любов всім нам. Читавши листи в Башті, як також і приватні з краю одержалам велике благословення, як також радість, та збільшене співчуття, бо се побудило мене до більшої праці. Як видно з листів парід наш дуже бідний, тому прошу прийати мою ленту на висилку літератури до краю, для тих, що бажать. Що правда я була замірила зужити сі гроші на подорож на конвенцію, однак в тій хвилині відчуваю ще більшу радість, а ще більше буду тішитись, коли вони одержать очікуваний харч, який ми вже давно маємо.

Засилаю вам щире поздоровлення і Божої сили в тій праці Сестра в Господі — стоїт Нью Йорк.

Усі, що знають Бога вже
Підійміть свій голос враз,
Най кожде серце співає:
Любовю є Бог наш!

Сю люблю правду голосім
Докіль маємо час;
Снаж ім словами людям всім:
Любовю є Бог наш....

Бог терпеливо зносить тих,
Котрі не служать Йому;
Але небаром спізнають всі:
Любовю є Бог наш!